

عنوان مقاله:

ارزیابی رابطه تراکم ریشه با عملکرد محصول در تعدادی از توده‌های پیازهای روز بلند مورد کشت ایران، تحت شرایط ایتیم و تنش خشکی

محل انتشار:

دومین همایش ملی اثرات خشکسالی و راهکارهای مدیریت آن (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

جواد شاطریان - هیئت علمی موسسه تحقیقات ثبت و گواهی بذر و نهال

رحیمه نوری مقدم - هیئت علمی موسسه تحقیقات ثبت و گواهی بذر و نهال

مجید کهبازی - هیئت علمی موسسه تحقیقات ثبت و گواهی بذر و نهال

خلاصه مقاله:

بررسی و استفاده از پتانسیل مقاومت تنش خشکی موجود در توده‌های پیاز ایرانی راهکاری اصلاحی است که با انتخاب رقم سازگار منطقه، امکان کشت و کار پیاز را بوجود آورده یا حداقل هزینه تولید را کاهش می‌دهد. برای ایجاد ثبات درآمدی برای زارعین پیازکار و بمنظور افزایش پایداری عملکرد توده‌های پیاز، مورد کشت محسوب شود. هدف از اجرای آزمایش شناخت و دستیابی به شاخص‌های فنوتیپی و فیزیولوژیکی ریشه مرتبط با مقاومت به تنش خشکی در پیازهای بومی ایران بود. بذور 15 توده پیاز روز بلند محلی مناطق مختلف کشور تحت شرایط خارج از گلخانه در کیسه‌های پلاستیکی محتوی محیط کشت مخلوطی از خاک زراعی و خاک برگ کشت شدند. بعد از استقرار گیاهچه‌ها و شروع دوره تشکیل پیازچه گیاهان به دو دسته تقسیم شدند. دسته اول تحت شرایط آبیاری کامل و دسته دوم بعد از اعمال تنش معین خشکی آبیاری انجام شد. بطور کلی تنش خشکی بر روی طول ریشه‌ها تاثیر معنی‌دار ولی بر روی وزن ماده خشک آنها موثر نبود. طول‌ترین ریشه‌ها تحت شرایط تنش خشکی متعلق به توده‌های بدشت شاهرود، سفید کاشان، درگز نیشابور، مروست یزد بودند. تحت همان شرایط، توده سفید کاشان، درگز نیشابور و مروست یزد بیشترین وزن خشک ریشه را تولید کردند. تنش خشکی بر روی وزن خشک سوخ پیازها تاثیر معنی‌دار داشت. تحت شرایط تنش، بیشترین وزن خشک پیاز را توده درگز نیشابور، بدشت شاهرود، صدوق یزد، ابرکوه یزد و سفید کاشان را تولید نمودند. با دیدگاه فوق، توده بدشت شاهرود و ابرکوه یزد و درگز نیشابور بالاترین ضرایب برداشت را به همراه عملکرد مناسب تحت شرایط تنش خشکی دارا بودند. عملکرد توده‌های پیاز تحت شرایط تنش خشکی رابطه معنی‌دار و مثبت با طول ریشه و وزن تر ریشه داشت. همبستگی بین صفات فتوتیپی و عملکرد پیاز نشان داد که تحت شرایط نرمال افزایش تعداد برگ و ارتفاع بوته تاثیر مثبت در عملکرد پیاز دارد درحالی‌که همین صفات تحت تنش خشکی اثر ضعیف یا بی‌معنی در عملکرد داشت. عملکرد زیاد به همراه عدم تغییر معنی‌دار ضریب برداشت تحت شرایط تنش، شاخص مناسبی برای غربال ژنوتیپ مقاوم به تنش پیشنهاد می‌شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/67630>

